

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 157.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642142439840/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

røde og varme af Legen, og trak Faderen i Maler-Frakken, at han skulde komme og se, hvad for et Kunststykke, de nu havde hittet paa.

Og Neumann rejste sig taalmodig og fulgte dem. Stod lidt og saa paa „Kunsten“, tilklappede de optrædende sit Bifald og listede sig saa tilbage til Arbejdet . . .

Han havde bladet rundt i en Skitsebog og fundet et Motiv, som han havde faaet Lyst til at male. Havde stillet et Lærred i Blindramme frem paa Staffeliets under det elektriske Blus og sad nu og tegnede Skitsen op paa Lærredet med en Kulstift . . .

Det var et morsomt Motiv. Og han smaalo ved at erindre sig Situationen:

En Aften engang i Sommer havde han, Sonja og Hother siddet nede paa Bænken under Lindene ved Kegelbanen bag Børnenes Legeplads. Solen var gangen til Hvile, Skumringen faldt paa, alt var stille. Ogsaa Sonja, han og Drengen havde længe siddet tavse.

Saa hørtes der paa én Gang en fin lillie Knagen og Puslen inde mellem Buskene bag dem.

Uvilkaarlig havde han grebet Hothers Haand og sagt:
— Hys—s . . . !

Lidt efter kom et Pindsvin frem paa Grusgangen, saa sig forsigtigt om med sine skinnende Knappenaalsøjne, snøftede, prustede, drejede et Par Gange rundt og benede videre. Saa kom der ét Pindsvin til, rimeligvis Madammen. Ogsaa hun prustede; men knap saa mandigt. Derpaa kom der 1 . . . 2 . . . 3 . . . 4 Unger drattende efter hinanden og ikke større end en god knyttet Næve . . .

Fatter var naaet hen til Kegelbanen og var alket op paa Brættet. Mutter efter og tre af Ungerne. Men den fjerde, den mindste, kunde ikke vinde op og gav sig til at klage spædt og ynkeligt. Hele Karavanen standsede. Fatter udstødte et misbilligende Grynt: Osse Fandens med de Unger! Men den varmhjertede Moder lod sig øjeblikkelig dratte ned af Brættet, der hun stod, vimsede tilbage til Udgangspunktet og hjalp den lille ved at støde den med Snuden i Bagdefen.